

Forenede sager T-227/99 og T-134/00

Kvaerner Warnow Werft GmbH
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Statsstøtte — skibsbygningsindustri — den tidligere Tyske Demokratiske Republik — direktiv 90/684/EØF og 92/68/EØF — kapacitetsbegrænsning — Kommissionens sammensætning — fritagelse af et medlem af Kommissionen for hvervet — valg af medlemmer af Kommissionen til Europa-Parlamentet«

Rettens dom (Fjerde Udvidede Afdeling) af 28. februar 2002 . . . . . II-1208

Sammendrag af dom

1. *Kommissionen — sammensætning — fritagelse af et af Kommissionens medlemmer for hvervet — uden betydning for gyldigheden af de beslutninger, der er truffet af kommisærkollegiet i overensstemmelse med forretningsordenen (Art. 215, stk. 4, EF)*

2. *Kommissionen — sammensætning — kommissionsmedlemmernes uafhængighed i udøvelsen af deres hverv — valg til Europa-Parlamentet af et fratrædende medlem — uden betydning*
(Art. 213, stk. 2, første og andet afsnit, EF, art. 215 EF og art. 219, stk. 2 og 3, EF)
3. *Statsstøtte — forbud — undtagelser — støtte til skibsbygningsindustrien — direktiv 90/684 — støtte til østtyske skibsværfter — nedskæring af skibsbygningskapacitet — begrebet kapacitet — Kommissionens skøn — beslutning, som erklærer godkendt støtte uforenelig med fællesmarkedet, og som er støttet på andre kriterier end dem, der fremgår af beslutningen om godkendelse af støtten — sidestilling af begrebet kapacitetsbegrænsning med en faktisk produktionsbegrænsning — åbenbart urigtigt skøn*
(Rådets direktiv 90/684 og 92/68)

1. En kommissionsbeslutning om fritagelse af et af Kommissionens medlemmer for hvervet har hverken retsgrundlag i bestemmelserne i EF-traktaten eller i Kommissionens forretningsorden.

begrænser sig i sin beslutning til at fritage medlemmet for sit hverv i afventning af udpegningsen af hans efterfølger efter enighed mellem medlemsstaternes regeringer eller en rådsafgørelse med enstemmighed om, at det ikke er nødvendigt at udpege en efterfølger.

I en situation, hvor en sådan beslutning vedtages vedrørende et fratrædende medlem, har den således ingen indflydelse på medlemmets status som medlem af Kommissionen, og det fratager ikke artikel 215, stk. 4, EF, der bestemmer, at »[b]ortset fra de i artikel 216 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget«, dens juridiske virkning. Denne beslutning kan således ikke betragtes som en beslutning om at reducere antallet af medlemmer i Kommissionen — en sådan beslutning kan kun træffes af Rådet med enstemmighed i medfør af artikel 213, stk. 1, andet afsnit, EF. Kommissionen

Gyldigheden af en kommissionsbeslutning, der er truffet under tilstedeværelse af et flertal af medlemmerne i overensstemmelse med artikel 219, stk. 2 og 3, EF og andre bestemmelser, som den henviser til, er således ikke berørt af Kommissionens beslutning om fritagelse af et af sine medlemmer for hvervet.

(jf. præmis 57, 58 og 60)

2. Et fratrædende medlem af Kommissionen, der herefter er valgt til Europa-Parlamentet, og hvis parlamentariske mandat først begynder den dag, hvor dette holder sit konstituerende møde, tilsidesætter ikke sin uafhængighedsforpligtelse i henhold til artikel 213, stk. 2, første og andet afsnit, EF, når det før denne dato deltager i et møde i kommissærkollegiet, hvorunder der vedtages en beslutning.

Der er ikke noget, der giver grundlag for at fastslå, at der er en risiko, som kan berøre kommissionsmedlemmets uafhængighed før indsættelsen af det nye Parlament. Et medlems hensigt, der er udtrykt ved fratrædelseshandlingen, om at udøve sit mandat kan ikke i sig selv i højere grad end konstateringen af, at den pågældende tilhører et politisk parti, bevise uafhængighedstabet.

(jf. præmis 74 og 75)

3. Direktiv 90/684, som ændret ved direktiv 92/68, om støtte til skibsbygningsindustrien til fordel for skibsværfter i den tidligere Tyske Demokratiske Republik, der, for at statsstøtte kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet, kræver en nedskæring af skibs-

bygningskapaciteten, indeholder ikke en definition af begrebet kapacitet. Kommissionen har som følge heraf en vis skønsbeføjelse ved fortolkningen af dette begreb.

Selv om kapaciteten for nybygninger efter sin art udgør en kapacitet til produktionsformål, er dette begreb imidlertid ikke i sig selv identisk med begrebet faktisk produktion eller begrebet maksimal produktion under optimale vilkår. Det følger heraf, at en kapacitetsbegrænsning kan angå den produktion, der er mulig under normale gode vilkår under hensyn til de disponible faciliteter, og ikke være udtryk for en maksimal faktisk produktion, der ikke kan overskrides selv i tilfælde af usædvanligt gode vilkår.

Kommissionen begår en åbenbar skønsfejl, når den i beslutninger om, at statsstøtte til skibsbygningsindustrien er uforenelig med fællesmarkedet, og i modsætning til det, den havde gjort i beslutningerne om godkendelse af støtten, sidestiller begrebet kapacitetsbegrænsning med en faktisk produktionsbegrænsning.

(jf. præmis 91, 105, 106 og 110)